

Esko Hotakainen

Ari Grönlund

Kirjoittajat ovat Päivin työtovereita
menneiltä pitkiltä vuosilta

Päivi Ruismäki 1960–2014

Hyvä ystävä ja uskollinen työtoveri Päivi Ruismäki on poissa. Jo odotettukin suruviesti kesän kynnyksellä kertoi Päivin nukkuneen pois rauhallisesti ja kivuttomana Terhokodissa vaikean sairauden murtamana 24.4.2014.

Päivi syntyi ja kasvoi Vihdissä, missä hän aloitti myös koulunsa. Ylioppilaaksi hän kirjoitti Lohjan lukiossa vuonna 1980. Lääketieteen opinnot hän suoritti Helsingin yliopistossa valmistuen lääketieteen lisensiaatiksi vuonna 1988. Kivunhoidon erityispattevyyden hän sai vuonna 2001.

Jo opiskeluaikana Päivi työskenteli mm. apuhoitajana sekä laboratoriohoitajana, ja niistä saatu kokemus ilmeni myöhemmin lääkärintyössä moniammatillisena taitona. Riippumatta työtovereiden asemasta Päivi kykeni hahmottamaan ratkaisutavat asiat kokonaisvaltaisesti mahdollistaen näin tasapuolisen lopputuloksen neuvottelutilanteissa. Koko henkilökunta arvosti Päivin selkeää ja oikeudenmukaista toimintatapaa.

Lohjalla Päivi toimi ensin perusterveydenhuollossa ja aloitti sen jälkeen Lohjan sairaalassa lähestymisen erikoissairaanhoidon ensiapupoliklinikan ja sisätautiklinikan kautta. Eräänä kesänä Lohjalla kaivattiin lastenlääkärin sijaista

vastasyntyneiden tutkimuksiin, ja tehtävään löydettiin empaattinen ja sulavakäyttöinen Päivi. Siitä kesästä alkoi yhteistyömme Päivin kanssa, koska myös me anestesialääkärit huolehdimme omalta osaltamme vastasyntyneiden hyvinvoinnista.

Alkoi ”piirityksemme” Päivin saamiseksi meidän anesthesiologien joukkoon. Siinä onnistuimme ja saimme erikoistumisvaiheen jälkeen Päivistä tulisieluisen potilaan hyvinvoinnin puolustajan ja äärimmäisen huolellisen anesthesiologin. Päivi selvitti tarkasti hoitamiensa potilaiden tautihistorian. Vaikeat tilanteet hoidettiin mitä suurimmalla ammattitaidolla tarvittaessa konsultoiden eri erikoisaloja.

Päiville koti ja lähiomaiset olivat kaikki kaikessa. Sukutalooan Vihdin perinnemaisemassa hän vaali ja kunnosti perinteitä kunnioittaen. Ratsastaminen ja koirien kanssa ulkoilu olivat Päiville rakkaita arjen asioita ja vastapainoa työlle. Harastuksiin kuului myös matkustaminen perheen ja läheisten ystävien kanssa.

Päivi oli empaattinen ja seurallinen; kaikki muistavat hänen hersyvän naurunsa. Päivin muisto ei unohdu.

Päiviä jäivät kaipaamaan puolison ja lasten lisäksi suuri joukko ystäviä ja työtovereita. ■